969. IX. 10.

Drága Gizikém és gyerekeim!

Most szerda van, éppen déli 12 óra. Nemrég jöttem meg a Waterloo piacról: azt mondták, hogy ott egy üzletben nagyon olcsóért lehet nylon függönyanyagot kapni. Ezt meg kellett nézni, bár ide fél óra metróval. Nem jártam sikerrel: volt ugyan 5 shillinges, de olyan régimódi, rózsák beleszőve, meg fodor, stb. Amit megvettem volna, az 16 sh. 1 yard, pontosabban: 1 yard 15'11. Magyarul, 91.44 cm 15 shilling és 11 penny. (12 penny 1 schilling, tehát 1 penny híján 16 sh) Kellene 6 yard - kb. 5 ½ m az 90'66sh : Kb 10 dollár. Sok! Tudom, unjátok ezt a számolgatást, de képzeljétek el, én minden vásárlás előtt végig hajtom, és naponta hányszor. Még senki sem „érzi" a fontok és a shillingek értékét. De ebből a témából elég is!

Tehát a szobámban ülök, előttem egy jó kávé, cigaretta (még van 11 csomag!), az idő borongós, ki-ki süt a nap, hideg nincs, egyszóval nagyon kellemes. Ma reggel , hogy időben elvigye a posta, bedobtam egy lapot, melyen jeleztem szegény Pubi tragikus halálát. Borzasztó volt. Tegnap reggel valamivel ½ 9 előtt, egész hirtelen. Szívinfarktus. Gusztival lakott, ő is riadt fel az utolsó pillanataira, de segíteni már nem lehetett. Nem is írok többet erről, elég volt átélni.

Hétfőn -tegnap egy hete- a Szent Péter Székesegyházban voltunk. Bár alapjaiban nagyon régi, már a rómaiak idejében templom állt a helyén, múlt század-végi épület. Hatalmas méretei, óriási kupolája lenyűgöző, de építészeti stílusa vegyes, különösebb igazi szépségek nélkül. Lementem a kriptába is: itt van Nelson admirális sírja, meg Wellington is, de érdekesebb volt, hogy megtaláltuk Van Dayk a flamand festő tábláját és egy egészen új fali-sírt: Fleming-nek a penicillin felfedezőjének táblájával. A „suttogó erkélyre" nem mentem, idegenforgalmi szórakozás 2 shillingért. Nagyon hideg volt, fáztunk, hazamentünk.

A szállóban fűtögetnek, kell is. A levegő általában nedves, de egész jól bírom. Kajám lassan elfogy: még egy konzervem van, a kis máj végig elég lesz, szalonna és szalámi talán marad is egy kevés. Viszont cukorból már csak egy-két szem van, de nem veszek. Inkább iszom a kávét három napig keserűen.

Még nem írtam, hogy jártam: a gulyáskonzerv kinyitásakor alaposan lefröcsköltem magam paprikás zsírral! Az inget sikerült háromszori mosással rendbe hozni, de a nadrágból semmiképp se akart kijönni, se benzinnel, se mosópasztával. Este cseréltem ruhát, a feketét, a nadrágot meg beáztattam!! Reggelre a mosópor elég rendes munkát végzett: majdnem eltűntek a pecsétek. Gondolhatod, mit idegesítettem magam. Végül Tildát kértem meg, és volt olyan rendes, hogy kivasalta. Most minden rendben. Ez után az epizód után lássuk újra a „naplót".

Kedden Tower. A mi észak-déli földalattinktól elég messzire esik, keletre, a Temze partján. Remek, impozáns épület-tömb, valóságos vár, és szinte maga az angol történelem. Gabi könyve jól szolgált, azzal jártuk végig az egészet, (Lantossal kettesben)már ahova be lehetett menni. Nem is írom le az összes látnivalót, majd otthon az útikönyvből együtt felelevenítjük. Csodálatos volt a páncél-pince, a kincseskamra. Itt őrzik a királyi ékszereket. Koronák, jogarok, almák, karkötők, gyűrűk,

rengeteg arany és drágakő. Káprázott a szemem és elálldogáltam volna, de a vitrinek előtt el kellett haladni. Nem is tudtam ellenállni, vettem az ékszerekről egy prospektust. Kár, hogy angol, de legalább otthon együtt tudunk újra gyönyörködni abban a csodában, amit láttam. Filmem közben kifogyott, de úgysem lehetett mindenütt fényképezni. Szombaton, mert elég jó idő volt, újra visszamentünk, és akkor csináltam képeket, s felmentünk a nevezetes Tower-hídra is. Ez az, ami alatt átmehetnek a hajók, ha a közepét felemelik.

Most megint süt a nap, talán tart egy-két percig ez a fény! Már alig várom, hogy otthon legyek. Nem tetszik itt, nem érzem jól magam.

Szerdán megkezdtem a vásárlási kínszenvedést. Nekiláttam a „felmérésnek" egyedül, de nem tetszett semmi. Szerencsére összeakadtam Selmeczi Jancsival, ő is bolyongott, és lett az eredmény egy remek nylon pizsama! Tehát ez is megvan!

Meg a sztori: Jancsi megmutatja, hol van a pizsama kirakodás, nekem egy megtetszik, kiválasztom, a méret is jónak ígérkezik: medium, Jancsi meg nevet: ez az a darab, amit éppen most hozott vissza, mert neki kicsi, és becserélte. Ezen persze jót nevettünk; megvettem a pizsamát!

Délután mozi. Számtalan kis képből álló, de nagyon érdekes.... hoppá, ez nem az. Szerdán az Elfújta a szel-et néztük. Azt, amire vasárnap nem tudtunk jegyet kapni. Óriási film! ¾ 2-től 6-ig, közben mindössze 8-10 perc szünet! Ki is merített. Neked nagyon-nagyon tetszett volna: olyan nagy, romantikus történet. Kiváló színészek, kiváló rendezés és fényképezés, remek színek. S akármennyire romantikus is volt, nem volt giccses. Kár, hogy otthon ezt nem fogják játszani.

Pénteken néztük azt a svéd filmet, amiről az előbb írni kezdtem. Olyan nagyon érdekesen összeállított ismeretterjesztő film -féle, nem játék-film.

Csütörtökön volt a TV-adás! ½ 3-tól benn kellett lennünk. Próbák, várakozás, nyűglődés. A számokat az előadáson vették fel. Szerintem minden, a kórus id gyengén sikerült. Le is voltam törve: úgy éreztem, én mindent beleadok, és sehol semmi. Szétszóródott a figyelem, lecsúsztak a számok, stb. Biztos én is fáradt voltam, de azért jobb lehetett volna. Különben vannak egész jó produkciók, biztatóan alakul a kórus.

Tegnap, a harmadik hét keddjén! zsúfolt ház volt. Eddig 14 előadáson átlagban 2000 embert számolhatunk. Az újságok újra írnak az Együttesről. Nem is értjük, mitől van ekkora siker. Persze nem baj.

Ez az utolsó levelem. Remélem jól vagytok. A többit már szóban vasárnap este, 16.50-kor Ferihegyen!!!!!

Csók: Apu